Contributed by Kyle Michiels en Neal Michiels
maandag, 22 oktober 2012 - Last Updated maandag, 22 oktober 2012

Op zaterdag 20 oktober kwamen 100.000 betogers in Londen op straat tegen de besparingen in de publieke sector. Het was niet de eerste mobilisatie tegen het besparingsbeleid van de regering van conservatieven en liberalen. In november en december 2010 waren er studentenmobilisaties tegen de besparingen in het hoger onderwijs, op 26 maart 2011 organiseerde de TUC een grote betoging tegen de “cuts” met 500.000 deelnemers, op 30 juni 2011 was er een eerste landelijke staking tegen het optrekken van de pensioenleeftijd van 60 naar 66 jaar en het verlagen van de pensioenen waaraan 4 vakbonden deelnamen en op 30 november was er een grote 24-urenstaking tegen de pensioenhervormingen waarbij 29 vakbonden en 2 miljoen ambtenaren het werk neerlegden.

Na de succesvolle staking van 30 november, verraadde de vakbondsleiding echter de gemobiliseerde basis door een akkoord met de regering te sluiten over de pensioenhervormingen. In de loop van 2012 laaide het “rank and file”-verzet tegen de besparingen echter opnieuw op. Op 10 mei was er een 24-urenstaking met 400.000 deelnemers voor het behoud van de pensioenen. De TUC besloot opnieuw op te roepen tot een grote mobilisatie tegen de besparingen in Londen op 20 oktober 2012.

De Trades Union Council was bij haar oprichting in 1868 de eerste nationale koepelorganisatie in de geschiedenis van de arbeidersbeweging voor allerlei regionaal en sectorieel versnipperde vakbondsorganisaties. De koepel werd aanvankelijk opgericht als een discussieclubje waar afgevaardigden uit het hele land over de rol en toekomst van de vakbond met elkaar konden discussiëren. Tot het einde van de 19e eeuw namen vooral zogenaamde craft unions (vakbonden van gekwalificeerde arbeiders) deel, maar met de doorbraak van de industrial unions in de volgende decennia, steeg het aantal leden van het TUC enorm. In 1888 telde het TUC 750.000 leden, in 1892 waren dat er al 1,6 miljoen! In 1900 zet de nationale koepelorganisatie de eerste stappen naar het oprichten van een politieke arm, omdat electorale akkoorden met de liberale partij telkens uitmondden in een opeenvolging van teleurstellingen. In 1906 zou deze partij haar definitieve naam krijgen: Labour Party. De banden met deze partij zijn vandaag nog steeds groot, zo mocht Labour-leider Ed Milliband vorige zaterdag op het podium in Hyde Park het woord nemen.

Na de moeilijke jaren '80 onder het Thatcher-regime (aan de macht van 1979 tot 1990) en haar politiek van union-busting waarbij allerlei verworvenheden van de arbeidersbeweging (zoals het stakingsrecht) werden aangevallen, waren de vakbondseffectieven teruggevallen van 12,7 miljoen in 1977 tot 7,3 miljoen in 1993. Vandaag heeft het TUC een 6,5 miljoen-tal leden, maar door de systeemcrisis, de strenge bezuinigingspolitiek en de syndicale strijd daartegen winnen de vakbonden stilaan terug aan ledenaantallen. Zo groeiden 20 vakbonden tussen september 2011 en dezelfde maand van 2012.

De meest gehoorde boodschap op de “A future that works”-betoging was de kreet van militanten om een nieuwe algemene staking, zoals die van 30 november 2011. Dit lijkt ook enthousiaste weerklank te vinden bij verschillende vakbonden. Zo riep onder meer Mark Serwotka, leider van PCS, de vijfde grootste vakbond met 250.000 leden, op tot een staking. Scherp daartegenover stond de toespraak van Ed Milliband, voorzitter van de Labour Party, die als oppositieleider de besparingen niet in vraag stelde maar diezelfde enkel wou “verzachten”. Andere stemmen, zoals Nick Whelan van machinistenvakbond ASLEF, maken zich vooral zorgen omtrent het succesvolle verloop van de mogelijke algemene staking. Wettelijke beperkingen op het stakingsrecht die dateren uit de Thatcheriaanse repressie, en die door 13 jaar Labour Party-beleid onder Tony Blair niet teruggetrokken zijn, zorgen voor veel ongerustheid. Maar zoals Nick Whelan zelf aanhaalt: als de stakingsbereidheid groot genoeg is, zullen er sowieso spontane acties uitbreken en daarnaast is de

Engelse wet ondergeschikt aan het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens die het stakingsrecht wel erkent. Een massaal opgevolgde algemene staking kan deze repressieve wetgeving zonder enige twijfel van onderen uit doorbreken. Het komt er nu op aan om een oproep tot een algemene staking af te dwingen van vakbondsfederatie TUC.